

“Stichting Naar School in Haïti”

Westerbork, juni 2006

Beste lezers,

Vanuit Haïti wil ik u heel hartelijk bedanken voor uw financiële ondersteuning en hulp. Ook alle schoolkinderen, hun ouders en onze Haïtiaanse leerkrachten en madames bedanken u heel hartelijk. Zonder uw hulp zouden wij in Haïti dit geweldige werk niet kunnen doen. Het is echt fanstatistisch!

Terugkeer naar Haïti

Mijn terugkeer in Haïti is deze keer prima verlopen. Het enige probleem dat zich voordeed was de auto, hij rijdt niet meer, de motor moet vervangen worden. Uit veiligheid was Patrick naar het vliegveld gekomen en samen zijn wij in een taxi naar huis gegaan. De vele ontvoeringen blijven een groot probleem. Wij gaan alleen naar de stad als het echt nodig is.

Agnes en Marijke

Het was erg fijn om eind mei weer thuis te komen. Thuis in Haïti! Helemaal nu Agnes Hoogkamer al 5 weken bij mij in Kenscoff woont en samen met de Madames de baby's verzorgt.

Ik had een erg drukke periode achter de rug in Nederland. Er moest veel geregeld worden, veel besproken, de boekhouding moest worden afgerond en het jaarrapport van 2005 gemaakt. Het was een hele klus, maar het is gelukt!

Ik had de laatste maanden veel te hard gewerkt, ik liet me opslokken door alle nood en probeerde zo veel mogelijk kinderen school en medische hulp te bieden. Dit ging ten koste van mezelf. Ik merkte dat ik vaker moe was en slechter sliep. Met goede voornemens en vertrouwen in mezelf, ben ik terug gekeerd naar Haïti.

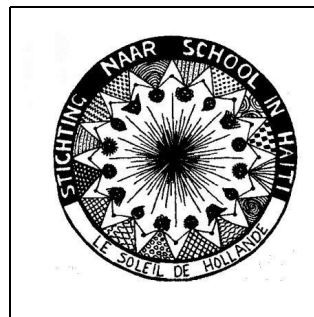
Samen met Agnes draaien wij nu het hele project. Agnes kwam als een geschenk uit de Hemel! Wij overleggen en praten over de vele problemen die zich dagelijks voordoen. Wij ontbijten, kletsen gezellig en luisteren naar elkaar.

Weet u wat zo fijn is voor mij? Agnes kent de enorme problemen die zich voordoen, die voortkomen uit de enorme armoede, ondervoeding en het ongeschoold zijn.

Waar wij ook enorm van genieten en wat heel erg ontspant is het samen wandelen in de bergen. Agnes kon voorheen in Haïti nooit zonder angst de straat op. De streek, Bon Repos, waar zij woonde en werkte was erg gevaarlijk. In Kenscoff en omgeving is het niet gevaarlijk, daardoor kan ik Agnes onze scholen laten zien en leert zij het prachtige Haïti kennen.

Elektriciteit

Begin juni hebben wij na bijna een jaar eindelijk weer elektra. Wat kan een mens toch blij zijn met een paar uur elektra per dag of nacht. Wij hebben US\$ 1300 betaald voor een transformateur en het aansluiten er van. Wij kunnen de koelkast, wasmachine en wasdroger weer gebruiken. Nu hopen dat EDH vaker elektra geeft, het is de laatste weken maar mondjesmaat.

Ka-Blain

Mijn Permis de Séjour (doorlopend visum) heb ik half juni eindelijk gekregen. Dit papier is erg belangrijk, want hiermee kunnen wij de grond laten opmeten door het kadaster en daarna kunnen wij de grond officieel kopen. Mensen, die de aankoop van de grond volgen zien dat niets in Haïti vanzelf gaat. Alles vraagt veel tijd en dus veel geduld. Wij zijn op de goede weg.

Scholen

De scholen gaan eind juni dicht, het is dan grote vakantie! Onze eerste 27 leerlingen hebben examen gedaan. Normaal wordt er een staatsexamen afgenomen als de leerlingen in de 6de klas zitten, bij ons doen alle leerlingen uit de 5de klas van de basisschool examen. Zij zijn allemaal rond de 15 jaar. Het zijn de oudere leerlingen waarmee wij als eerste zijn gestart in 2002 in Kafou Badio. Er is erg hard gewerkt. Na schooltijd van 1 uur tot 4 uur werd er elke middag op school gestudeerd en ook op zaterdag gingen deze leerlingen naar school. Het is erg spannend of zij allemaal geslaagd zijn!

De besprekingen over het schooljaar 2006 – 2007 zijn in volle gang. Hoeveel leerlingen zijn er ingeschreven? Beter gezegd: Aan hoeveel leerlingen kunnen wij onderwijs bieden? Er is een chronisch tekort aan lokalen. Wij zitten nu verspreid over vijf plekken. Het is erg lastig. Hoeveel geld kan er besteed worden? Hoeveel geld wordt er verwacht/gehoopt dat wij binnen krijgen? Ik ga met vertrouwen het komende schooljaar voorbereiden en wij zullen u in de nieuws- en bedankbrief van september schrijven hoe het is uitgekapt.

Het ziet er naar uit dat wij de grens van 1000 leerlingen ruim zullen overschrijden! Zeker als het doorgaat dat ook in Furcy zowel in de ochtend als in de middag de kleuters naar school kunnen gaan. Hier zijn besprekingen over, want wij kunnen veel kinderen niet toelaten omdat de school vol is. Dit zou nogmaals 150 kinderen de mogelijkheid geven onderwijs te volgen.

Luiers verschonen bij kaarslicht !!

Auteur: Marjan Cornelis.

Kenscoff, 2 april 2006

Vandaag bezocht ik voor het eerst onze scholen van “Soleil d’Hollande”. Als vrijwilliger en dochter van Marijke ben ik toch goed op de hoogte van alles wat er speelt binnen onze stichting. Veel foto’s heb ik gezien in de 10 jaar dat mamma hier werkt, maar wat was ik onder de indruk van de scholen toen ik die met eigen ogen zag! Enorm afgelegen in de bergen ligt het schooltje van Godinot. Ik begreep eerst niet waar al die kinderen vandaan kwamen. Huizen zie je er niet. In de verte wat hutjes. Mamma legde me uit dat veel leerlingen soms wel twee uur lopen om op school te komen. Elke dag. En trots dat ze zijn om naar school te mogen! Het was een enorme klim om via een steile berg met los liggende stenen bij het schooltje te komen. De kinderen klauterden er met gemak omhoog. Wij gingen stap voor stap, met de afgrond achter ons. Er was behoorlijk veel “verkeer” langs dit pad. Vol gepakte ezels, vrouwen met grote manden op hun hoofd, kinderen idem dito. Maar deze “doorgaande” weg is niet meer begaanbaar voor auto’s. De bomenkap en regenstromen hebben de “weg” dusdanig smal gemaakt dat je hier alleen te voet langs kan. Zo stapelen de problemen zich vanzelf op. Het is een vicieuze cirkel.

Marjan met schoolkinderen in Godinot.

Het schooltje is geen beauty, golfplaten als dak, en de kapotte golfplaten heeft mamma voor de zijkanten gebruikt. Omdat er geen ramen in zitten, heeft ze witte en gele lappen stof aan de binnenwanden gehangen, om alles binnen wat lichter te maken! Want elektra is hier natuurlijk al helemaal niet. Onze geiten in Gees hebben een mooier hok. Met elke plank hebben vaders uren gelopen om het hier te krijgen. De onderwijzers nemen hun baan zeer serieus, en de kinderen doen goed hun best.

Het klasje van de kleuters vergelijk ik met het Nederlandse kleuterlokaal van onze dochters. De enige overkomst zijn de knutselwerkjes die de kinderen hebben gemaakt en natuurlijk de nieuwsgierige gezichtjes. Niks geen poppenhoek, taalhoek of computer. Wat een ervaring om dit te zien!

Wat zal het voor de ouders van deze kinderen bijzonder zijn dat hun kroost goed onderwijs krijgt. Zeker 98 % van hen is zelf analfabeet.

Er is vrijwel geen werk, velen proberen wat te verdienen door zelfverbouwde groente te verkopen. Hiervoor lopen ze wel 7 uur met een mand op hun hoofd naar de markt in Kenscoff. Om over kinderarbeid maar niet te spreken.

Ook erg schokkend was dat een groepje meisjes, dat met ons mee liep na schooltijd, mij om eten vroeg. Ze hadden honger.

In mijn rugzak heb ik nog chips en een bounty ... maar met pijn in mijn hart zeg ik “nee”. Als ik wel wat zou geven, kan mamma alle volgende keren hier niet rustig lopen. Ik had net in de school nog foto’s van hen gemaakt, toen waren ze blij. In onze folder wordt het juist omschreven; “wanneer er voldoende geld is, krijgen de armste leerlingen op school een maaltijd.” Het raakt me diep dat ze deze week nog geen maaltijd konden ontvangen.

Godinot is de verst gelegen school. Op de weg terug kwamen we langs de andere scholen. De schooltjes bestonden uit elk één lokaal. Of eigenlijk één ruimte. De kinderen zitten dicht op elkaar zodat ze er allemaal in kunnen. Nogmaals, het lijkt meer op een schuur. (Sorry mam, ik weet dat dit al veel moeite heeft gekost om voor elkaar te krijgen). Haha! Langs de” weg” van Kafou Badio dacht ik dat mamma even moest toiletteren, omdat ze een achteraf steegje in ging. Dat was de locatie van een andere klas! Van de ene naar de andere klas is wel 800 meter lopen! We zijn duidelijk aan betere huisvesting toe.

Gisteravond aten we bij kaarslicht een boterham, toen opeens het peertje aan het plafond begon te branden! Mamma jubelde! Ze holde van het ene snoer naar het andere en ging alles opladen; laptop, fototoestel, telefoon, wasdroger aan. Helaas ,het was van heel korte duur. Amper een half uurtje. De lamp heeft de rest van de week niet meer gebrand.

Wat een arbeidsomstandigheden voor mamma en de madames die hier werken met 20 baby’s in huis! Twee kaarsen hebben ze om de kinderen ’s nachts te kunnen verzorgen. Je ziet die bruine baby’s amper in hun bedje liggen als het zo donker is. Omdat de financiën niet toereikend zijn om wegwerpluiers te kopen, worden er katoenen luiers gebruikt. Pffff, dus moeten de baby’s ’s nachts meermalen verschoond worden. Overall in huis hangt wasgoed, (het lijkt hier op het Nederland van 100 jaar geleden, in een arm gezin dan) en de katoenen luiers zijn stuk voor stuk genummerd. (Tegen diefstal door het personeel). Zij riskeren hun baan voor een paar luiers!!!! Wat zou het leven hier voor mamma en de kinderen een stuk makkelijker zijn als ze genoeg geld had om benzine te kopen voor het aggregaat.

Dan kon er letterlijk en figuurlijk vaker een lichtje branden!

Ik ga mijn lenzen uitdoen (bij kaarslicht) en knuffel nog zo’n schat van een baby voordat hij gaat slapen.

Maakt geld dan toch gelukkig? * Marjan Cornelis *

Hallo allemaal,

Ik zal me even voorstellen, ik ben Agnes Hoogkamer, 32 jaar en ben verpleegkundige van beroep. Ik woon en werk nu bijna 4 jaar in Haïti en zal me de komende tijd voor het project van Marijke in gaan zetten. Ik ondersteun Marijke nu in diverse taken, o.a. de opvang van de baby's in haar huis en ik heb echt bewondering voor het vele werk wat zij doet.

Doordat ik al een aantal jaren in Haïti ben, ken ik de problemen in het land en weet ik dat scholing echt een groot probleem in Haïti is. Daarom is het zo mooi dat Marijke nu al 4 scholen heeft gestart en dat daardoor kinderen een kans krijgen om naar school te gaan. Kinderen die anders waarschijnlijk thuis hadden moeten meehelpen in het huishouden, op de markt hadden moeten verkopen of in ieder geval geen goede toekomst in het vooruitzicht zouden hebben. Dat maakt dat ik het werk hier echt een warm hart toedraag en me hier de komende tijd wil inzetten.

Agnes en Raymond in de stromende regen in een overvolle taptap.

Marijke heeft me naar haar school in Furcy meegenomen, een wandeltocht van ongeveer 3 uur maar na een uur kregen we een lift van 2 nonnen en waren er dus een stuk sneller. De school is echt heel mooi en de blije kindergezichten die ons aankeken en die allemaal om Marijke riepen raakte me echt. Wat mooi dat er zoveel kinderen een kans krijgen om naar school te gaan dankzij dit werk van Marijke. Het niveau van onderwijs is echt heel goed en dat is zeker voor Haïti ongekend. Er zijn allerlei lesmaterialen in de klassen en ik zag dat er een goed lesprogramma voor de kinderen was. De terugweg hebben we grotendeels wel te voet afgelegd en het was echt een prachtige wandeling door de bergen en de natuur is daar prachtig. Onderweg werden we geregeld aangehouden door mensen die Marijke kennen en een praatje met haar wilde maken, wat ze vol liefde deed. Ook in Kenscoff loopt de school goed en volgende week gaan we de school in Kafou Badio bezoeken dus daar kijk ik al naar uit, dat wordt een wandeltocht van vele uren door de bergen, dus dat wordt topsport, maar wel heel erg bijzonder om te doen en het werk daar te zien.

Verder zijn de baby's die bij Marijke thuis worden opgevangen hier ook in goede handen, er wordt liefdevol voor ze gezorgd en ze zien er allemaal goed uit en het zijn vrolijke baby's.

Daarbij dan nog de vele mensen die hier aan huis komen met hun problemen en hulpvraag en waar ook altijd wel even tijd voor wordt gemaakt en zo mogelijk ook nog wat hulp aan wordt gegeven. Na dit alles is mij één ding duidelijk, wat een mooiwerk wordt hier gedaan en dan weet ik dat ik me de komende tijd hier absoluut nuttig kan maken

Het zou goed zijn als er wat meer uren in een dag zaten, want we komen uren te kort om al het werk te doen en het zijn dan ook lange dagen van hard werken. En dan heb ik maar enkele verantwoordelijkheden, maar Marijke heeft de verantwoording over alles in het geheel en maakt zo mogelijk nog langere dagen. We wonen hier primitief, bijna nooit stromend water, weinig elektriciteit, eenvoudig eten en zo nog een aantal dingen, die je in Nederland niet kunt voorstellen maar als je kijkt naar de blije gezichten van de kinderen op de scholen en ook van de baby's die hier worden opgevangen, dan is het alles absoluut waard!! Gelukkig hebben we later op de avond altijd wel even tijd om de dag door te spreken en ook even gezellig te kletsen en dat doet de mens natuurlijk goed.

Ik kijk dan ook uit naar de komende tijd hier met Marijke en al het werk wat we mogen doen en het zal zeker een goede tijd worden! Ik wil toch ook even de vrijmoedigheid nemen om u echt op het hart te drukken om dit project te ondersteunen, er is zo hard geld nodig om de kinderen te helpen en we willen ook zo graag nog veel meer doen dan nu mogelijk is, dus ik wil u echt vragen geef iets vanuit uw hart om de kinderen te helpen die het hier het zwaarst hebben.

Hartelijk dank en hartelijke groeten van Agnes.

Baby's

Nog 18 baby's, soms zwaar ondervoed, hebben Agnes en ik tijdelijk onder onze hoede. Wat maakt het toch gelukkig om deze kinderen voldoende eten en medische verzorging te mogen geven. Wij krijgen dagelijks gulle lachen van hen terug. Wat een mooi salaris! De vorige keer plaagde een vervelende griep de baby's, sinds twee weken gaan de waterpokken rond. Met de bruine huidjes en de witte crème zien zij er net uit als spookjes.

Hartelijk bedankt!!! Het is geweldig!!!

Heel hartelijk willen wij alle scholen, kerken, stichtingen en particulieren bedanken, die ons werk met speciale acties steunen.

Graag zetten wij enkele gevers speciaal in het zonnetje!

- * Stichting Cordaid € 12.500,- voor bouw in Ka-Blain.
 - * Groenhorst College Emmeloord € 3.750,--
 - * Museum-herberg "De Ar" in Westerbork € 1.060,--
 - * Commissie Verjaardagsfonds in Lemele € 900,--
 - * Diaconie Geref. Kerk Krimpen a/d IJssel € 550,--
 - * Leerlingen BS Het Forum in Warnsveld € 2.350,--
 - * Collecte Paasdienst Ouderen Kerk in Harderwijk € 170,--
 - * Prot. Chr. Basisschool Rehoboth in Gees € 250,--
 - * Basisschool Willem van Oranje in Apeldoorn € 237,25
 - * Wonderwereld in Ter Apel € 450,--
 - * Vrouwen voor Vrede in Ridderkerk € 2.000,--
 - * Huwelijk van Inge en Arjan in Warnsveld € 170,76
- Ps. Uit pietiteit worden geen particulieren bij naam genoemd!

Hoop is te koop !!!

Gees, 7 april 2006

Amper twee dagen ben ik terug uit Haïti.

Is dat dezelfde wereld als waarin wij leven?

Het leek wel een nachtmerrie.

Wat ben ik dankbaar dat ik hier in Nederland geboren ben!

Na thuiskomst eerst bij geslapen en genoten van ons gezin.

Ik probeer alle indrukken en ervaringen een plekje te geven.

Vanavond zat ik op een gezellig Nederlands verjaarsfeest. Een tafel vol heerlijke hapjes, een andere tafel vol prachtige cadeaus. Vrienden vragen me of de reis "leuk" was. Nou nee, "leuk" is niet het juiste woord. "Bijzonder", "indrukwekkend" passen beter bij Haïti. Maar ook "verschrikkelijk" en "honger" hoorde ik mezelf zeggen Ik houd het niet droog

De gedachte aan de ogen van de kinderen die om mee heen stonden en om wat te eten vroegen, borrelt boven.

Tranen komen met de verhalen.

Zoals veel mensen vaak denken, zei één van deze vrienden:

"Tja, ik zou wel willen helpen, maar ik zou niet weten hoe?" Er blijft vaak zoveel aan de strijkstok hangen" (wie denkt dat niet bij bijv. het zien van vreselijke rampen op het journaal). Mijn antwoord was simpel: "Stort geld op de rekening van "onze" stichting en je kunt ervan op aan dat elke euro goed besteed wordt". Mijn moeder, Marijke, moet tegen hele arme vreselijke gevallen "nee" zeggen. "Nee, ik kan je nu niet helpen, de bankrekening is daar niet toereikend genoeg voor".

Exact deze woorden zei ze meermaals terwijl wij in de bergen liepen om scholen te bezoeken. Ik kon die kinderen amper in de ogen kijken, zo vreselijk was het, en zij ging het ze nog uitleggen ook! Vreselijk om dat te moeten zeggen! Het is de waarheid, we hebben geld nodig om ook deze kinderen te helpen.

U kunt ervan op aan dat uw donatie direct als hulp bij de Haïtiaanse kinderen terechtkomt. De lijn tussen u als donateur en de ontvanger in Haïti is inderdaad heel kort. Directer kan het haast niet.

Uw hulp is zeer waardevol. U kunt werkelijk helpen!!!

Helaas is hoop niet te koop.

Hoop is te geven.

Hoop is onbetaalbaar belangrijk.

** Marjan Cornelis **

PS. Mijn moeder en Agnes werken als vrijwilliger zonder salaris!

Nieuws-bedankbrieven ontvangen

Wilt u het ons s.v.p. laten weten als u onze nieuwsbrieven niet meer wilt ontvangen? Of stuur de brief retour!

Postadres: Marjan Cornelis, Dorpsstraat 12, 7863 PC Gees.

Container

De container is aangekomen en staat in Ka-Blain. De reis was lang, drie weken op zee en tien maanden in de haven in Port-au-Prince. Wij hoeven in Haïti geen invoerrechten te betalen, dat is de reden dat alles zo vreselijk lang heeft geduurd. Wel betaalden wij € 600,- aan alle kosten in Haïti. Heerlijk om alle schoolmaterialen, schoenen en kleding te hebben. Alle mensen, die spullen hebben gegeven, de container hebben helpen pakken of het vervoer hebben betaald, heel erg bedankt!

Financiële informatie 2005

Inkomsten

Donaties Particulieren	€ 46.428,-
Donaties Babyzorg	€ 16.037,-
Donaties scholen en kerken	€ 12.201,-
Donaties bedrijven, stichtingen	€ 24.499,-
Totaal	€ 99.165,-

Uitgaven

Kosten kinderen: schoolboeken+eten etc.	€ 14.647,-
Lonen leerkrachten etc.	€ 26.211,-
Huren scholen+ huisvestingskosten	€ 6.992,-
Kantoor+internet+telefoonkosten etc.	€ 3.090,-
Vervoerskosten+auto+container	€ 6.290,-
Mailingen+porto nieuwsbrieven	€ 3.437,-
Babyverzorging	€ 4.602,-
Kosten baby's: eten, medicijnen testen	€ 9.104,-
Help Haïti, hulp aan families (adoptie)	€ 1.620,-
Financieringskosten: bank+koersverschil	€ 1.746,-
Vliegticket, diefstal etc.	€ 3.209,-
Algemene kosten+afschrijving zonnepaneel	€ 3.584,-
Totaal	€ 84.532,-

Marijke in Nederland

In oktober, december en januari ben ik weer in Nederland. Graag kom ik langs om een lezing over ons werk te geven.

Neem contact op om een afspraak te maken: tel. 0593 370 850

of marijkezaalberg@hotmail.com

www.stichtingnaarschoolinhaïti.nl

Wilt u onze stichting steunen?

Bij voorbaat heel hartelijk bedankt!

Namens de kinderen, ouders, leerkrachten en,
vrijwilligers, *Agnes Hoogkamer en Marijke Zaalberg*

Elk kind heeft recht op: Onderwijs, voeding, kleding en onderdak!

Wij proberen zo veel mogelijk kinderen dit recht te geven! Door uw financiële steun maakt U dit mogelijk.

Rabobank Westerbork: 3694 66 500 tnv."Stichting Naar School in Haïti"

De stichting "Stichting Naar School in Haïti" is opgericht op 29 december 1998 en ingeschreven in de K.v.K. te Meppel onder nummer 04 05 76 45. In Haïti als ECOLE SOLEIL D'HOLLANDE No. STG-03718-.